

“Zvestoba je mati sreče” (Slomšek)

SLOMŠKOVA NEDELJA 2015

27. september

ŽUPNIJA BL. A. M. SLOMŠEK – DON BOSKOV CENTER CELJE

ob 15. uri: MOLITEV OB SLOMŠKU IN DON BOSKU

ob 16. uri: **SOMAŠEVANJE ŠKOFOV IN DUHOVNIKOV**

bo vodil celjski škof dr. Stanislav Lipovšek

ob sodelovanju združenega pevskega zbora
in godbe na pihala s Svetine

(dostop in dovoz s Podjavorškove ulice)

SOBOTA 26. septembra

SLOMŠKOV DAN NA PONIKVI

SREČANJE UČITELJEV,
VZGOJITELJEV IN KATEHETOV

od 8.30 do 15. ure

8.30 sv. maša

- nadškof

msgr. Stanislav Zore

SLOMŠKOVA NEDELJA 2015

Duhovna priprava

na praznik

bl. Antona Martina Slomška in

na Slomškovo nedeljo

v letu posvečenega življenja 2015

PRIROČNIK

34

ZVESTOBA JE MATI SREČE

Žrtvovati vse za nebesa

MARIBOR 2015

34. Praznik bl. A. M. Slomška

ZVESTOBA JE MATI SREČE

Žrtvovati vse za nebesa

Avtorji: s. Veronika Verbič ŠS,
dr. Franc Kramberger, upok. nadškof
Jože Planinšek CM,
mag. Ciril Slapšak SDB

odgovarja: mag. Franček Bertolini, v. d. Pastoralne službe Maribor

pripravila: Nadškofija Maribor, Pastoralna služba

lektoriranje: dr. Fanika Krajnc – Vrečko

ZVESTOBA JE MATI SREČE

UVODNA BESEDA

»ZVESTOBA JE MATI SREČE«

Vsako jesen se Cerkev na slovenskem s posebno pozornostjo in spoštovanjem pokloni prvemu blaženemu Slovencu škofu Antonu Martinu Slomšku. V zadnjih dvajsetih letih je postala misel nanj, vsaj v mariborski metropoliji, zopet živa, čeprav se ne more primerjati poznavanju in spoštovanju Slomškove osebnosti v prvi polovici 20. stoletja. Priprava na beatifikacijo in sam dogodek na Betnavi v Mariboru ob drugem obisku takratnega papeža Janeza Pavla II. 19. 9. 1999 je vsekakor dahnil novega vetra v ta jadra. Radi bi ga ohranili in še spodbudili, da bi pripeljal do kanonizacije in do trajnega spoštovanja domačih svetnikov in priporočanju njim v molitvi, kot to lahko vidimo pri drugih narodih v naši bližini: Hrvatih, Italijanih, Poljakih ...

Mesec september nam daje veliko priložnosti za razmislek o bl. Antonu Martinu, saj se v tem mesecu spominjamo njegovega mašniškega posvečenja (9. 9.), nove maše (26. 9.), smrti (29. 9.), beatifikacije (19. 9.) in obhajamo njegov god - v celjski škofiji in mariborski nadškofiji kot slovesni praznik, drug pa kot praznik. To praznovanje nas vse navdihuje, da bi ga posnemali v molitvi in življenju, še posebej pa spodbuja duhovnike, katehete in katehistinje ter druge pastoralne sodelavce, da v sebi poživimo védenje o njem in spoštovanje njegove osebnosti ter del, in k temu spodbujamo tudi druge.

Letos mo za moto Slomškove nedelje izbrali njegovo misel o zvestobi, ki pravi: »Zvestoba v stanu je mati sreče.« Za geslo smo jo malo skrajšali in pomensko razširili: »**Zvestoba je mati sreče.**« Nismo pa okrnili njegove misli, saj je Slomšek sicer veliko govoril, pisal in delal za zvestobo Bogu, domovini, narodu in jeziku.

Na Slomškovo nedeljo smo se več deset let pripravljali s tridnevnicco. V ta namen je Slomškov odbor pripravil brošuro za tri dni pred njemu posvečeno četrto nedeljo v septembru. Skrbno pripravljene uvodi, pridige in prošnje pa na delavnik zajamejo le malo ljudi, ki tedaj pridejo k sveti maši. Zato smo zadnjih nekaj let skušali ob božji besedi posamezne nedelje nagovoriti vernike že prve tri nedelje v septembru s kratko mislijo na Slomška v povezanosti s pastoralnim letom.

To leto obhajamo tudi kot *leto posvečenega življenja*. Zato smo v pripravo Slomškove nedelje letos vključili tri redovne skupnosti, ki so s Slomškom posebej povezane: šolske sestre sv. Frančiška Kristusa kralja, ki so na nastale Slomškovo pobudo (v njihovem imenu je pisala s. Veronika Verbič); benediktince, ki jih je Slomšek obiskoval na vizitacijah po tedanji Avstroogrski (o njih je pisal upokojeni mariborski nadškof dr. Franc Kramberger) in lazariste, ki jih je Slomšek povabil v svojo škofijo kot ljudske misijonarje in jim zaupal skrb za poživljanje vere po župnijah (o tem je razmišljal lazarist Jože Planinšek); za samo Slomškovo nedeljo so homilijo prispevali bratje salezijanci (Ciril Slapšak).

Te pridige so kot nedeljski nagovori zapisane tudi v Oznanjevalcu in jih lahko uporabite kot nedeljsko homilijo za prve tri nedelje v septembru, lahko pa jih malo prilagodite in uporabite

kot tridnevnicu pred praznikom bl. Antona Martina Slomška (24. 9.). Pridigam so v tej brošuri dodani še uvodi in prošnje za vse potrebe.

Naj nam te misli pomagajo k poznavanju in spoštovanju blaženega Antona Martina Slomška in preko njega k rasti vere, upanja in zvestobe, saj je, kot pravi on, »zvestoba mati sreče«.

Letošnje slavje Slomškove nedelje bomo obhajali 27. septembra popoldne v župniji bl. Antona Martina Slomška v Celju ob 10. obletnici župnije in ob 200-letnici rojstva sv. Janeza Bosca, redovnega ustanovitelja salezijancev, ki vodijo to župnijo. Lepo vas vabimo k temu slavlju. Ob 15.00 bo molitvena ura za Slomškovo kanonizacijo, ob 16.00 pa somaševanje slovenskih škofov in duhovnikov, ki ga bo vodil celjski škof dr. Stanislav Lipovšek, nagovor pa bo pripravil upokojeni mariborski nadškof dr. Marjan Turnšek.

Vabimo k lepemu obhajanju Slomškove nedelje, tako po župnijah, kot tudi v skupnem slavlju v Celju.

Miha Herman,
voditelj Pastoralne službe Celje

23. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

6. septembra 2015

POSVEČENO ŽIVLJENJE IN VZGOJNO POSLANSTVO

UVOD

Ko vstopamo v to evharistično daritev, se za trenutek ustavimo pri sebi: Zakaj sem tu? Se želim srečati z Bogom? Želim slišati njegovo oznanilo upanja? Želim, da se me dotakne v moji najgloblji resničnosti? Želim tudi na njegovo ljubezen odgovoriti z ljubeznijo?

Morda se v meni še kaj upira ali pa se v ta pristen odnos z Bogom vrivajo moje slabosti, pomanjkljivosti, opuščanja dobrih priložnosti in greh. Bog prihaja prav zdaj, zate in zame, da nas reši. Z zaupanjem se izročimo njegovemu usmiljenju.

NAGOVOR

Ko se v življenju srečujemo s preskušanimi, potrtimi in obupanimi, hitro rečemo: »Ne boj se! Bodi močan! Zaupaj, saj bo šlo!« Pa to res rečemo z vero in zaupanjem v moč sogovornika in Božjo pomoč? Ali pa le bolj zato, ker nas sogovornikova stiska spravi v zadrego, nam je neprijetna, ne vemo, kaj bi rekli, in si želimo pogovor čim prej zaključiti ali usmeriti drugam?

Tudi v današnjem prvem berilu slišimo podobne besede, ki jih Gospod izgovarja preskušanim po preroku Izaiju. Božji posegi skozi zgodovino odrešenja potrjujejo, da so to resnično besede opogumljanja in upanja. Bog nam zagotavlja, da prihaja zato, da nas reši. Bog sam prihaja k nam.

Dopustimo, da ta Božja beseda doseže najprej naše srce in naše življenje – prav moje in tvoje. Najprej je namenjena našemu uboštvu. Želi vstopiti v stiske našega življenja in nas odrešiti. Osebno izkustvo odrešenja pa nas nato samo žene k oznanjevanju. Pregovor pravi: »Česar polno je srce, to usta govore.« Oznanilo, ki ne prihaja iz osebnega izkustva, ni pristno, ni verodostojno in ni tako rodovitno, kot bi lahko bilo. Kako bi mogli opogumljati te, ki so obupanega srca, če sami nimamo upanja. Kako bi mogli govoriti o Božjem odrešenju, če ga nismo izkusili v lastnem življenju. Današnji svet pa tako zelo potrebuje in išče oznanilo resničnega upanja; potrebujejo ga starejši, potrebujejo ga zakonci, starši, mladi in otroci.

V tem nam je velik zgled blaženi Anton Martin Slomšek. Najprej je sam vstopil v šolo božjega Učenika, ki se je uresničevala po starših in dobrih vzgojiteljih v domači župniji, šolah in bogoslovju. Nato pa je bil kot duhovnik in škof goreč vzgojitelj, predvsem v veri, v evangeljskih vrednotah in narodni pripadnosti. Osebno izkustvo Boga ga je gnalo, da bi prav v vsakem človeku oblikoval naravnost za ta osebni odnos z Bogom, in da bi prav vsakemu Boga približal kot Očeta, ki ljubi.

V tem so nam zgled tudi številni drugi sveti možje in žene naše zgodovine, ki so nam bolj ali manj poznani. Med njimi so tudi ustanovitelji različnih redovnih ustanov. Cerkev se je namreč vedno zavedala, da je pomemben del njenega poslanstva vzgoja. Posvečene osebe pa imajo zaradi njihove posebne posvetitve, vztrajne poslušnosti Božji besedi, bogate dediščine vzgojnih izročil in poglobljenega poznavanja duhovne poti, znotraj tega posebno mesto. Tudi zanje velja, da se morajo vedno znova pustiti oblikovati Učeniku, ki jih je vzljubil in izbral, in ga nato prinašati bližnjim. Njihovo vsakdanje življenje naj izpričuje, da je vse posvečeno Bogu: tako drži kakor tudi besede in dejanja. Posvečeno življenje je namreč dar, ki ga Bog naklanja Cerkvi z namenom, da bi bilo vsem

postavljeno pred oči tisto »edino potrebno« (Lk 10,42) – poslušati Gospoda (prim.: Posvečeno življenje, št. 109).

Veliko redovnih ustanov je bilo ustanovljenih prav za vzgojno poslanstvo. Pri nas poznamo uršulinke, hčere Marije Pomočnice, frančiškanke Brezmadežnega spočetja, frančiškanke Marijine misijonarke, šolske sestre de Notredam, šolske sestre sv. Frančiška Kristusa Kralja, salezijance ... Vzgoji pa se posvečajo tudi druge redovne ustanove, kot npr. Marijine sestre, sestre krščanske ljubezni, sestre sv. Križa, frančiškani, minoriti, kapucini, lazaristi, jezuiti ...

Eno od teh redovnih ustanov – šolske sestre sv. Frančiška Kristusa Kralja – je posredno v naš prostor – v Maribor – poklical prav škof Anton Martin Slomšek. Ko je bil leta 1862 v Rimu, ga je papež Pij IX. na posebni avdienci med drugim vprašal, ali ima v svoji škofiji kakšen verski zavod za vzgojo mladine. Ker ga ni imel, je po vrnitvi to željo in potrebo predal Katoliškemu društvu gospa, ki pa je za to poslanstvo sklenilo poklicati šolske sestre iz Algersdorfa pri Gradcu. Prve sestre so prišle v Maribor oktobra 1864. Iz tega drobnega semena se je po petih letih razvila samostojna redovna ustanova z močno vzgojno dejavnostjo in se razširila po vsem svetu.

V ospredju vzgojnega dela vseh Bogu posvečenih je gotovo vzgoja v veri, ki ni mogoča, če ne zajame celega človeka, in ni storjena v ljubezni. Tudi oznanilo upanja ne nagovori, če ni v ljubezni. Prepustimo se Bogu, ki je ljubezen, in prihaja k nam in on nas bo naučil ljubiti.

PROŠNJE

Bratje in sestre, ko vstopamo v novo pastoralno leto in se pripravljamo na praznik blaženega Antona Martina Slomška, se tudi po njem bližamo Bogu s svojimi prošnjami:

1. Nebeški Oče, s svojim Duhom napolnuj in vodi papeža Frančiška, škofo, duhovnike in vse tebi posvečene, da bo njihovo življenje pričalo o tvoji ljubezni in bo njihovo oznanilo svetu prinašalo upanje.
2. Nebeški Oče, naj danes tvoje oznanilo upanja doseže vse preizkušene, osamljene, trpeče in obupane ter v njihovih srcih prižge novo luč.
3. Nebeški Oče, hvala ti za dar blaženega Antona Martina Slomška. Podeli nam milost, da bo pred vesoljno cerkvijo kmalu prištet med svetnike.
4. Nebeški oče, hvala, ker si skozi zgodovino vedno prebujal svete može in žene, ki so se bili pripravljene popolnoma darovati za nebeško kraljestvo. Prosimo te, prebudi tudi danes v številnih mladih željo po popolnem darovanju tebi v duhovniškem, redovniškem ali misijonarskem poklicu.
5. Nebeški Oče, prosimo te za rajne duhovnike, tebi posvečene, vzgojitelje, starše in druge, po katerih je tvoje oznanilo upanja doseglo in prevzelo naše življenje.

Nebeški Oče, uslišal si prošnje vseh, ki so se ti približali v ponižnosti in živi veri. Usliši tudi te naše prošnje in tiste, ki jih še nosimo v srcu, ki živiš in nas ljubiš vekomaj.

s. Veronika Verbič ŠS

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

24. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

13. septembra 2015

POSVEČENO ŽIVLJENJE V DUHU SV. BENEDIKTA

(nedeljska berila)

UVOD

Osrednja vsebina Božje besede za današnjo nedeljo je v evangeliju. Jezus je vprašal učence: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Odgovoril je Peter: »Ti si Kristus.« – Na Petrovo izpoved je Jezus napovedal svoje trpljenje, smrt in vstajenje. »O teh stvareh jim je odkrito govóril.« To napoved Jezus uresničuje pri vsaki sveti maši, saj je vsaka sveta maša skrivnostno zakramentalno ponavzočenje ali posedanjenje njegove smrti in vstajenja. Tudi ta, pri kateri smo zbrani. Da bi jo vredno in dostojno obhajali, očistimo svoja srca s priznanjem in kesanjem svojih grehov in slabosti.

NAGOVOR

V letu posvečenega življenja s hvaležnostjo zremo poslanstvo, ki so ga opravili benediktinski redovniki v Cerkvi na Slovenskem, posebej še v mariborski metropoliji. Sv. Benedikt je duhovni velikan, svetniška osebnost, ki po življenju sodi sicer v davno, skoraj 1500-letno preteklost, a po svojem delu in sadovih sodi v našo sedanost, v naš čas! Sv. Benedikt je luč, ki skoz 15 stoletij žari z nezmanjšano svetlobo na nebu evropske zgodovine. Papež Pij XII. ga je ob 1400-letnici smrti (1947) imenoval za »očeta Evrope«. Pavel VI. ga je ob sklepu 2. vatikanskega cerkvenega zbora (1964) razglasil za »zavetnika Evrope«. Papež Janez Pavel II. ga je ob 1500-letnici rojstva (1980) imenoval za »glasnika miru v Evropi.«

Iz njegovega življenja vemo prav malo. Rojen je bil v umbrijskem mestu v Nursiji (leta 480), šolal se je v Rimu, nato se je umaknil v samoto blizu Subiaca; tam je zbral svoje prve učence in postal njihov predstojnik. Ko se je iz Rima napolil v Neapelj, se je njegov pogled ustavil nad gričem Monte Cassino blizu Neaplja.

Na vrhu griča je videl poganski Jupitrov tempelj in oltar za daritev poganskemu bogu Apolonu. In izbral si je prav to točko. Tam je sezidal matično hišo, prvi samostan za svoje učence. Jupitrov tempelj je spremenil v cerkev sv. Martina in na mestu, kjer je stal oltar bogu Apolonu, je postavil Kristusov oltar. Prav v istem času, ko je Benedikt osvojil grič Monte Cassino, je cesar Justinijan v Atenah dal zapreti zadnjo pogansko akademijo ali šolo. Poganstvo Evrope je ugasnilo. Benedikt pa je s svojim redom prižgal luč krščanstva.

Benedikt je mož, ki mu Evropa in ves izobraženi svet ne bosta nikoli dovolj hvaležna, saj je položil temelje evropski kulturi. Še več! – Bil je učitelj in vzgojitelj vseh evropskih narodov, saj je z globokimi in premišljenimi vzgojnimi pristopi položil v njihove zgodovinske temelje versko miselnost, ki se je prilegala vsakemu narodu in prestala vse zgodovinske viharje. Od 6. do 12. stoletja je benediktinski red opravil svoje zgodovinsko poslanstvo. Skoraj vse evropske narode je seznanil s Kristusovim evangelijem. Evropa je v svojih koreninah krščanska, ima krščanski obraz. Krščanstvo spada k njeni identiteti.

Benediktinski redovniki so bili tudi prvi oblikovalci slovenske vernosti, saj so našim prednikom že pred sv. Cirilom in Metodom oznanili evangelij.

Benedikt je modro sestavil redovna pravila, ki so prava mojstrovina. Ta redovna pravila niso nič drugega kakor evangelij, presajen v življenje. V njih ni nič trdega, togega, morečega, pretiranega. Vse je življenjsko, evangeljsko. Vse je strnjeno v dve besedi »Ora et labora - Moli in delaj!« S tem vodilom so benediktinci osvajali in tudi osvojili Evropo in evropske narode za Kristusa. Življenjepisci sv. Benedikta in zgodovina benediktinskega reda povedo, da so ti redovniki s »križem, knjigo in plugom« (»cruce, libro et aratro«), se pravi z vero, kulturo in delom Evropo rodili in ji dali krščanski obraz.

Med naše davne prednike so prišli iz slavnih samostanov v Gornji Avstriji. Iz Salzburga so prišli med karantanske Slovence in izpolnili svoje poslanstvo pri nastanku in oblikovanju slovenskega naroda. Iz koroških samostanov (posebno iz Št. Pavla v Labotski dolini) in z Madžarske (iz Panonhalme in Monoštra) so prihajali med naše prednike in jim oznanjali Kristusov evangelij. V Gornjem Gradu so postavili eno največjih in najmogočnejših opatij, ki je delovala nad 300 let (1140 – 1461). Vse to je povezano z imenom sv. Benedikta in benediktinskega reda. In če bi molčali, bi se oglasili kamni in nam povedali, da Cerkev na Slovenskem živi in raste iz korenin, ki so jih sem presadili benediktinski redovniki.

Naš bl. škof Slomšek se je dvakrat temeljito srečal s karizmo in duhom sv. Benedikta in benediktinskega reda. Najprej je to bilo ob imenovanju za lavantinskega škofa. Pred škofovskim posvečenjem se je za 14 dni umaknil v benediktinski samostan Maria Plain blizu Salzburga. Za kratek čas je bil v šoli sv. Benedikta. Pozneje je obujal spomine na te duhovne vaje. Zapisal je in v pridigi tudi povedal, kako se je poglobljal v duhovnost sv. Benedikta, kako je po dolgih hodnikih slovitega samostana gledal, opazoval podobe benediktinskih svetnikov. Takrat je sklenil, da se bo po njihovem zgledu popolnoma posvetil in žrtvoval za slovenske vernike, zanje bo živel, in če bo treba, bo zanje tudi umrl.

Drugič se je srečal z benediktinskim redom in njegovo karizmo, ko je kot apostolski vizitator pregledoval in prenavljal redovno življenje vseh benediktinskih samostanov v Srednji Evropi. V duhu sv. Benedikta je presojal redovno življenje v samostanih, zlasti delo in življenje predstojnikov, poslušal, spraševal, pridigal, imel duhovne obnove; pohvalil je, kar je bilo dobrega; grajal in popravljaj je, kar je bilo slabega. Odpravljaj je napake in razvade v samostanih in vse usmerjal k osnovnemu pravilu: Moli in delaj! Tako je prenavljal redovno življenje v benediktinskih samostanih, ki so bili od 5. stoletja naprej največja duhovna, verska, moralna, kulturna in znanstvena žarišča Evrope. Tako apostolski in benediktinski prenovitelj je naš blaženi škof Slomšek!

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Bratje in sestre, v letu posvečenega življenja se posebej spominjamo sv. Benedikta, očeta zahodnega menišтва in zavetnika Evrope, zato se z zaupanjem obrnimo k nebeškemu Očetu in ga prosimo!

1. Nebeški Oče, prosimo te za vse dušne pastirje, redovnike in redovnice, naj se po zgledu sv. Benedikta velikodušno žrtvujejo za duhovni blagor Božjega ljudstva.
2. Nebeški Oče, prosimo te za vse kristjane, da bi se ravnali po vodilu sv. Benedikta »moli in delaj«, in sredi vsakdanjega dela našli tudi čas za molitev.
3. Nebeški Oče, naj evropski narodi tudi danes živijo iz korenin, ki jih je zasadil sv. Benedikt, in njegovi redovniki z oznanjevanjem evangelija.
4. Nebeški Oče, benediktinski menihi so bili snovalci kulture; prosimo te za vse kulturne delavce in vzgojitelje, da bi se njihovo delovanje krepilo, raslo in med nami obrodilo bogate sadove.

5. Nebeški oče, prosimo te za vse redovnike in redovnice, naj udejanjajo zamisel in duha svojih ustanoviteljev.
6. Nebeški Oče, podeli našim mladim duha velikodušnosti, odpovedi in požrtvovalnosti, da se bodo pogumno odločali tudi za duhovne poklice.

Bratje in sestre, svoje prošnje sklenimo s skupno molitvijo za Slomškovo kanonizacijo! – Nebeški Oče, blaženi škof Anton Martin Slomšek je luč na poti našega krščanskega življenja. Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja, da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali v veri, upanju in ljubezni, in da bodo uslišane naše prošnje za njegovo kanonizacijo. To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen

dr. Franc Kramberger,
upok. nadškof Sv. Lenart v Slovenskih goricah

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

25. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

20. septembra 2015

POSVEČENO ŽIVLJENJE IN ŽUPNIJSKI (LJUDSKI) MISIJONI

UVOD

Na prvi dan v tednu smo zbrani iz vsakdanjega življenja okrog Gospodovega oltarja. Odprimo se drug pred drugim in pred Bogom ter priznajmo, da smo takšnega srečanja potrebni. Po vzoru Antona Martina Slomška, ki v prihodnjem tednu goduje in njegovi priprošnji, naj nam bo to srečanje mali misijon za naše življenje in po nas za župnijo in kraj, kjer živimo. Priznajmo svoje slabosti in grehe, obžalujmo naše morebitne medsebojne razprtije, tako bomo globlje doživeli našo povezanost z Bogom in med seboj, kar nas bo posvetilo

NAGOVOR

Apostol Jakob v današnjem drugem berilu nazorno opredeli čas; takratnega in kot doživljamo, tudi današnjega. Če strnemo njegovo misel, nam sporoča, da življenje le iz sveta, medsebojnih odnosov in utripa trenutka, v katerem smo, prinaša zmedo, razprtije, tekmovalnost, nevoščljivost, privoščljivost in podobne druge neuresničenosti, ki držijo človeka v njegovi razklanosti. Sredi takih razmer postane človek človeku zver, ki iz nevoščljivosti ne prenese nekoga, ki bi bil dober, drugačen, ker je moteč in zato ga je treba uničiti, da ne bi komu delal težav in mu vznemirjal vesti, če te je še kaj ostalo. Zanimivo, kot da bi knjiga Modrosti, iz katere je vzet odlomek današnjega prvega berila, ne nastajala pred tri tisoč leti, temveč danes.

Nam pa Božja beseda današnje nedelje podaja tudi odgovor in izhod iz ugotovljenega stanja. Ta je v Modrosti, ki prihaja od zgoraj, od Boga. Od tam prihaja posvečenje vsega na tem svetu in še posebej vseh človekovih dejanj in hotenj, ki mu potem niso več v prekletstvo temveč tudi ali pa najprej v blagoslov. To pa ni samo po sebi umevno, tudi v Jezusovem času ni bilo. Celo njegovi učenci, namesto da bi se odpirali Bogu in njegovemu delovanju, so razpravljali o tem, kako bodo izkoristili morebitne privilegije, ker so mu blizu in s tem tržili, smo slišali v današnjem evangeliju. Zato jih posvari in povabi, naj bodo kot otroci, odprti in zaupni, predvsem pa ne zaverovani v svoj prav. Otroek je, vsaj bil je, danes je marsikje že povsem drugače, ko se zaveda svoje nebogljenosti, odprt za zunanje delovanje in se zaupno prepušča očetu, človek pa na isti način nebeškemu Očetu. To je človekovo posvečevanje, saj vse njegove danosti, sposobnosti, dobivajo pravo, od Boga načrtovano smer, ki človeku prinašajo blagoslov in ne prekletstva, kar bi se brez tega posvečevanja od zgoraj lahko hitro zgodilo.

Slomšek, človek izjemne širine, odprtosti in posluha za stvarnost, se je globoko zavedal, kako pomembno je posvečevati zaupano mu ljudstvo. Če ga vsaj nekoliko slutimo, bi danes ravnal povsem enako, saj se časi vsemu navkljub niso veliko spremenili. Razlika je morda le v tem, da je bilo v njegovih nekoliko več nevednosti, pa manj zavestnega oddaljevanja od Boga, danes pa sicer nevednosti ni kaj dosti manj, a sodobni človek zavestno govori zlasti Cerкви, pa tudi Bogu, ne. Odgovor tako takratnemu kot sodobnemu človeku pa je isti, treba mu je prinašati Boga, treba ga je posvečevati, kajti le, ko bo v družbi in to v vseh razsežnostih njenega življenja Bog na pravem mestu, bodo tudi vse druge stvari tam in tako kot oziroma kjer morajo biti. Slomšek ne omalovažuje stvarnosti, se je pa zaveda in vanjo vnaša evangeljsko sporočilo. Iz tega, kako to počne, zaznavamo njegov izjemni občutek za ljudi, želi biti z njimi in med njimi. Najprej na čisto človeški ravni, morda celo v zidanici, pa ne zato, da jo bo zaprl ali odpravil, temveč ji dal pravo mesto, vdihnil duha in požlahtnil. Zanj je evangelizacija celotnega človekovega življenja, tudi kulture ali pa politike, ki sta pomembni oblikovalki sleherne stvarnosti, temeljna naloga. V tej luči moramo razumeti, kako mora biti vera luč, ki presije in prežari vse človekovo življenje in ga posvečuje, materni jezik oziroma celotna kultura pa je ključ do tega. Resnične in verodostojne kulture brez Boga preprosto ni. Mnogi

pa si intenzivno prizadevajo za to, da bi ga izrinili iz javnosti ali pa vaj potisnili na rob. Če si kot verni ne bomo prizadevali za Boga v javnem življenju in kulturi, se bomo slej ko prej znašli le še v zaprtih in neživljenjskih skupinah, kjer bomo postali sterilni in sami sebi namen. Okoliščine kažejo na to in naša naloga ni lahka, kjer pa je vendarle treba povedati, da tudi Slomšku v njegovem času ni bilo enostavno. Že res, da smo kvas, da smo sol, torej malo, to pa ni zanj in tudi za nas ne more pomeniti, da se zadovoljimo z ozko, po skupinicah razdeljeno pastoralo, temveč moramo prekvašati, razsoljevati vse. V celotni stvarnosti je treba vrednotiti ter upoštevati vse in vse posvečevati. Nevsiljiv, vendar krščanski nagovor celotne stvarnosti je naloga, ki se je kristjani, tudi če nas ni veliko, moramo zavedati. Pri tem moramo najprej sami postajati »Blaže« in »Nežica«, nagovorljivi kot otroci, da se bomo lahko posvečevali v nedeljski šoli in postali posvečenje tudi drugim.

Glede na, da so se sicer časi spremenili, po drugi strani pa vendarle tudi ne, moramo biti danes pazljivi na preizkušene odgovore, ki jih je Cerkev dajala na stvarnost skozi zgodovino, in so še vedno ustrezni. To velja tako za vzgojo kot za pastoralo, seveda povsod tam, kjer nismo svetobežni. Slomšek to zagotovo ni bil, zato pa je tako močan - nekaj podobnega potrebujemo danes. Ob poplavi vedno novih oblik vzgoje, ponudbi različnih didaktik smo se znašli v zmedi, kjer je zaželena spet stalnost, pa nič hudega, če je tradicionalna, pomembno je, da ima tisto, česar človek najbolj potrebuje, trajnost in ustrezno širino.

Ljudski ali župnijski misijoni sicer niso samo Slomškovi, obstajali so že prej, zagotovo pa so s Slomškom dobili svoj zagon in v sorazmerno kratkem času po njegovi zaslugi prekvasil ves takratni slovensko govoreči svet. Ko se je seznanil z duhom sv. Vincencija Pavelskega v njegovem času je z velikim navdušenjem sprejel njegove duhovne sinove, lazariste k Sv. Jožefu nad Celje, in v takratni slovenski svet prav z namenom ljudskega misijonskega dela za nagovor in ozaveščanje najširšega kroga ljudi. Njegovo resnično sliko takratne stvarnosti in vizijo z ljudskimi misijoni izredno močno ponazorijo njegove besede, ki jih je izrekel ob prihodu lazaristov, in za čuda, povsem enako nagovarjajo tudi danes. Takole pravi:

»Pravimo: Svet se je postaral, človeštvo je zgubljeno, bliža se konec Evrope. Da, če pustimo človeški rod njegovemu naravnemu teku, njegovi pogubni usmerjenosti; ne, če se moč od zgoraj, ki počiva v Jezusovi veri in njegovi sveti Cerкви, ponovno izlije v vse razrede človeške družbe in jo naredi bolj duhovno. 'Izlij svojega Duha, o Gospod! In ljudstva bodo prerojena, in obličje zemlje se bo pomladilo.' tako je bilo nekoč, ko so angeli peli hvalnico miru ob jaslih Odrešenika sveta: 'Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem'; ko je dvanajst revnih ribičev moralo osvojiti pokvarjeni svet za Kristusov križ; tako je bilo nekoč, po divjem preseljevanju narodov, ko so apostolski glasniki evangelija spet uredili kaos starega sveta, prinesli blagoslov in mir utrujenim ljudstvom. Tako je bilo v usodnem šestnajstem stoletju, ko je sv. Vincencij Pavelski, ta veliki apostol ljubezni, našel učinkovito sredstvo za vse rane v njegovem času tako globoko razmazane človeške družbe.«

Glede na izpovedano izkušnjo je tako tudi danes, Slomškove besede o svetu in Evropi so sploh preroške. Če se torej danosti niso veliko spremenile, tudi ni treba za vsako ceno iskati novih odgovorov.

Na splošni ljudski misijon smo pozvani in prav je, da jih tudi danes pripravljamo po naših župnijah. Še posebej pomembno pa je, da smo vsi misijonarji v okolju, kjer smo, in posvečujemo življenje, tega svet potrebuje. Božja beseda današnje nedelje nas nagovarja kljub tri oziroma dvatisočletni oddaljenosti. Slomšek se je v svojem času ustrezno odzval, današnji čas je pa naš ...

PROŠNJE

Zbrani smo kot občestvo v nedeljskem dopoldnevu, odprti za tvoje delovanje v nas kot posameznikih kakor tudi kot skupnosti in družinah. Prisluhni, Gospod, našim prošnjam, ki ti jih želimo povedati:

1. Spremljaj nas, ki si nas poklical v svojo Cerkev in nam pomagaj, da bomo s papežem, škofi, duhovniki in vsemi nami vernimi znali in zmogli biti blagoslov celotnemu človeštvu.

2. Nakloni nam pogum in moč, da bomo zmogli biti evangeljske priče v okolju, kjer delujemo, in v strukturah, ki so nam zaupane.
3. V razdeljenosti našega naroda nam po Slomškovem zgledu in njegovi priprošnji nakloni milost sprave in pravega ljudskega sožitja.
4. Prenavljaj nas s svojo milostjo, da bomo misijonarji v svojih okoljih, luč v teminah sodobnega sveta in zdrava spodbuda k pravi krščanski omiki.
5. Daj nam zavzeto in trezno gorečnost, ki bo tako vnela in spodbujala mlade, da bomo deležni tudi novih in dobrih duhovnih poklicev.
6. Sprejmi v svoje kraljestvo vse naše pokojne, nam pa v naših prizadevanjih za dobro nakloni zaupanje, da so naši priprošnjiki pri tebi.

Sprejmi te prošnje in vse, kar ti polagamo na oltar, in bodi v teh dneh še posebej na priprošnjo bl. Antona Martina Slomška z nami s svojim blagoslovom, ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

Uvod v pozdrav miru

Apostol Jakob nam pravi, da je Modrost od zgoraj, z njo nam Bog ponuja svojo roko, da lažje in bolj prav vidimo v naša medsebojna razmerja. V odprtosti zanjo postanimo odprti tudi drug za drugega in si v znamenje tega sezimo v roke, ter se skušajmo pred vsem spoštovati, če se morda kdaj težko razumemo.

Jože Planinšek CM

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

26. NEDELJA MED LETOM – SLOMŠKOVA NEDELJA

27. septembra 2015

POSVEČENO ŽIVLJENJE IN MLADI Slomšek in don Bosko v skrbi in delu za mladi rod

UVOD

Spoštovani častilci bl. A. M. Slomška, katerega zunanjo slovesnost danes obhajamo. Pri tej sv. mašni daritvi bomo prosili Gospoda, naj na priprošnje bl. Anaton Martina Slomška in sv. Janeza Boska, katerega 200-letnice rojstva se spominja sv. Cerkev, podari krščanskim staršem, učiteljem in vzgojiteljem milost in spoznanje, kako pomembna je dobra krščanska vzgoja.

Če smo to nalogo zanemarili ali celo opustili, prosimo Gospoda za odpuščanje grehov in naše spreobrnjenje.

NAGOVOR

Spoštovani verniki! Začnimo naše razmišljanje iz Sirahove knjige: »Hvaliti hočem vrle može ... bili so polni usmiljenja in njihova pravična dela se ne pozabijo ... na veke ostane njih spomin in njihova slava ne ugasne ... O njihovi modrosti pripoveduje občina in njihovo hvalo oznanja skupščina.« (prim. Sir 44,10–15).

Kdo sta bila ta »vrla moža«? To je bil naš blaženi škof Anton Martin Slomšek in njegov turinski sodobnik duhovnik Janez Bosko, katerega 200-letnico rojstva letos obhajamo. Slomšek je bil 15 let starejši. Lahko rečemo, da sta si glede otroštva in življenjske poti dokaj podobna. Oba izhajata iz kmečkega okolja. Eden in drug sta bila v otroštvu pastirčka. Zgodaj se je v njiju porodilo veselje do duhovništva. Oba sta imela veliko ovir na tej poti. Janezu Bosku je že kot majhnemu otroku umrl oče, veliko je trpel zaradi nerazumevanja polbrata Antona, ki ni hotel slišati, da bi Janez šel v šolo. Slomšku pa je pri 16 letih umrla mama. Ko nimaš mame, pa tudi nimaš zavetja.

Modrost pravi: Ovire so za to, da jih premagujemo. In onadva sta jih z Božjo pomočjo in Marijino priprošnjo odločno premagovala. Kdor zaupa v Gospoda in Marijo, bo našel rešitev. Obema je Bog poslal na življenjsko pot dobre ljudi. Slomšek je imel ob strani kaplana Prašnikarja, Janez Bosko pa čudovito in svetniško mamo Marjeto ter duhovnike, ki so ga spodbujali in mu stali ob strani. Oba sta dosegla cilj – postala sta duhovnika; A. M. Slomšek pozneje tudi škof. Z njima je imel Gospod velike načrte. Malemu Janezku jih je začrtal v sanjah pri devetih letih, da bo njegova naloga z Marijino pomočjo spreminjati volkove v krotka jagnjeta. A. M. Slomšku pa je dal širok pogled in uvid, kaj je poleg verske vzgoje potrebno še storiti za preprost slovenski narod.

Devetnajsto stoletje je bil čas velikih sprememb. Industrializacija je bila na pohodu. Večja mesta, kot je bilo mesto Turin, so privabljala mlade ljudi s podeželja, kjer so iskali delo. Niso pa slutili, v kaj se podajajo. Bili so žrtve izkoriščanja. Mnogi so pristali na cesti ali v zaporih. Duhovniku Janezu Bosku so se ti mladi fantje smilili. Bili so kakor ovce brez pastirja. Čutil je, da mora nekaj storiti zanje. In podal se je na pot reševanja teh mladih ljudi.

Na drugi strani pa imamo Slomška, katerega zunanjo slovesnost danes obhajamo. Na župnijah, kjer je deloval (Bizeljsko, Nova cerkev, Vuzenica), je spoznaval tudi vso bedo podeželskega življa. Ugotovil je veliko nepoučenost, slabo vzgojo, alkoholizem, neurejene družinske razmere. Še posebej je gorel za otroke in mladino, za družine in šolo. Govoril je: »Mladina je prihodnost. Nebeški Oče nam je zaupal najplemenitejše mladike vinske trte iz svojega vinograda.« Hkrati je ponavljal: »Dobra

krščanska vzgoja mi največ na srcu leži. Po boljših ljudeh skrbimo za boljše čase. Svet se po samih šolah ne poboljša, ako starši pravega dna ne položijo.«

Slomšek se je zavedal, kako velika nevarnost preti mladim ljudem, če se podajo v svet neuki. Zato je dejal: »Človeku, ki po svetu hoče, se doma vsega potrebnega naučiti ni mogoče; naši mladini je v sedanjih časih tudi šola potrebna!« Dodal pa je, da je premalo le učiti, ampak je treba tudi vzgajati.

Tako sta se oba duhovnika, Slomšek in Janez Bosko, ujela v isti misli: **Z dobro krščansko vzgojo pomagati mladim ljudem.**

Vemo, kaj vse je storil Janez Bosko za reševanje zapuščene mladine: zbiral jih je okrog sebe, pri delodajalcih se je boril za njihove pravice, z versko vzgojo jim je dal zagotovilo, da so tudi oni Božji ljubljenci, poskrbel je za bivališče (dom), poučeval jih je in nekatere je pripeljal na pot svetosti (Dominik Savio). Fantje so pri njem doživljali »dom«, ki sprejema, »župnijo«, ki evangelizira, »šolo«, ki uvaja v življenje in »dvorišče« za prijateljske stike in prostor za veselje. Ker je pri tem delu za zapuščene fante potreboval sodelavce, je počasi ustanavljal redovno družbo, ki se danes imenuje družba Svetega Frančiška Saleškega ali salezijanci.

Čeprav sta Slomšek in don Bosko delovala v različnih okoliščinah, eden v industrijsko rastoči severni Italiji, Slomšek pa v kmečkem okolju, je oba gnala ista Božja ljubezen: Skrb in pomoč mladim ljudem. Tako don Bosko kakor tudi Slomšek sta pisala priročnike za šolo. Poznamo Slomškov priročnik »**Blaže in Nežica**«. »Dober učitelj je podoben soncu, ki sveti in ogreva, pa tudi obvlažuje vmes,« je zapisal.

Don Boskovo vodilo je bilo: »Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!« In na drugem mestu priporoča vzgojiteljem: »Brez domačega, pristrčnega odnosa ne moremo dokazati ljubezni; brez tega dokaza pa ni zaupanja. Kdor hoče biti ljubljen, mora pokazati, da ljubi!« Kaj ni tudi A. M. Slomšek izrekel čudovitega vodila vsem učiteljem in vzgojiteljem, ko je dejal: »Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti!«

Spoštovani verniki! Ko prebiramo življenjepise svetnikov, pridemo do sklepa: **Svetniki so pravi dobrotniki človeštva.** Nič nočejo zase, ampak vse delajo v Božjo slavo in zveličanje duš. Zato se »njihova pravična dela ne pozabijo ... na veke ostane njih spomin in njihova slava ne ugasne". Amen.

mag. Ciril Slapšak SDB

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

Litanije k bl. Antonu Martinu Slomšku, škofu

Gospod, usmili se
Kristus, usmili se
Gospod, usmili se
Kristus, sliši nas
Kristus, usliši nas

Bog Oče nebeški – usmili se nas
Bog Sin, Odrešenik sveta
Bog Sveti Duh
Sveta Trojica, en sam Bog

Sveta Marija – prosi za nas
Kraljica spoznavalcev
Kraljica vseh svetnikov

Blaženi Anton Martin Slomšek – prosi za nas
Neutrudni iskalec Božjega obličja
Pričevalec živega Boga
Pokoren navdihom Svetega Duha
Ves predan Božjemu načrtu
Neutrudni delilec Božjih skrivnosti
Glasnik Božjega kraljestva
Goreči Kristusov duhovnik
Podoba Kristusa dobrega Pastirja
Zvesti služabnik svojega Gospoda

Goreči častilec Božje Matere
Ljubitelj Kristusove Cerkve
Skrbni učitelj svete vere
Nosilec upanja
Zgled bratske ljubezni
Ogledalo pobožnosti
Zgled ponižnosti
Mož molitve
Neustavljivi oznanjevalec evangelija
Klicar k spreobrnjenju in prenovi
Prekaljen v trpljenju
Apostol cerkvene edinosti
Neustavljivi ljudski misijonar
Spodbujevalec svetega zakonskega življenja
Zaupnik očetov in mater
Posvečevalec družinskega življenja

Izvrstni vzgojitelj in učitelj mladine
Prijatelj duhovnikov
Modri svetovalec
Tolažnik žalostnih

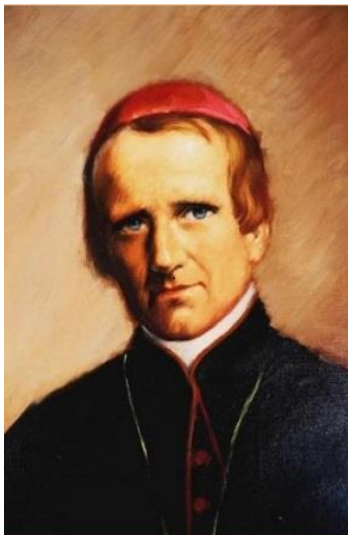
Učitelj nevednih
Sredi zemeljskih stvarnosti ves zazrt v večnost

Svetla luč svojemu narodu
Kažipot in vodnik v nebeško domovino
Mogočni priprošnjik v nebesih
Zavetnik vzgojiteljev, učiteljev in katehetov
Zavetnik kmetov
Zavetnik nove evangelizacije

Bl. Anton Martin, ki si izgoreval za Božjo slavo – prosi za nas
Bl. Anton Martin, ki si skrbel za nove duhovne poklice
Bl. Anton Martin, ki si se razdajal v služenju človeku
Bl. Anton Martin, ki ti je bila sveta vera luč
Bl. Anton Martin, ki ti je bil materni jezik ključ do zveličavne omike
Bl. Anton Martin, ki si iskreno ljubil svoj narod
Bl. Anton Martin, ki ti je bila sveta evharistija vir svetosti
Bl. Anton Martin, ki s svetniki uživaš nebeško veselje
Bl. Anton Martin, ki nas posvečuješ s svojo svetniško navzočnostjo

Jagnje Božje, ki odjemiš grehe sveta
- prizanesi nam, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemiš grehe sveta
- usliši nas, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemiš grehe sveta
- usmili se nas.

- Prosi za nas blaženi Anton Martin.
- Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo:

O Bog, vir vse svetosti, tvoj služabnik Anton Martin Slomšek
se je v gorečnosti za apostolsko službo
popolnoma izročil tvoji volji.

Kot apostol in učitelj krščanske vere in omike
je spodbujal vse ljudi k edinosti in k življenju po evangeliju.
Pomagaj nam, da bomo po njegovi priprošnji
rasli v milosti in ti služili v pravičnosti in svetosti.
Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu,
ki s teboj v občestvu Svetega Duha
živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Litanijske molitve k bl. Škofu Antonu Martinu Slomšku dovoljene za osebno molitev.

IMPRIMATUR

Nadškofijski ordinariat v Mariboru

Maribor, 20. maja 2014, številka 201

Msgr. dr. Stanislav Lipovšek, celjski škof

apostolski administrator mariborske nadškofije

SLOMŠKOVA TRIDNEVNICA

1. Slomšek nam je luč vere, upanja in ljubezni - 1982 (Jože Vesenjajk)
2. Slomšek – apostol slovenskega ljudstva - 1983 (Jože Vesenjajk)
3. Slomšek in sveto pismo - 1984 (Viljem Pangerl)
4. Slomšek – apostol cerkvene edinosti - 1985 (Jože Vesenjajk)
5. Slovenski kristjan, narodna kultura in škof A. M. Slomšek – 1986 (Jože Vesenjajk)
6. Slomšek nas uči prav obhajati sveto evharistijo – 1987 (Jože Vesenjajk)
7. Slomšek – dušni pastir božjega ljudstva – 1988 (Jože Vesenjajk)
8. Slomšek – učitelj po Jezusu Kristusu – 1989 (Jože Vesenjajk)
9. Družina – Slomškova skrb – 1990 (Jože Vesenjajk)
10. Slomškov jubilejni triptih - 1991 (Viljem Pangerl)
11. Pastori optimo (ob 130 letnici smrti) – 1992 (Viljem Pangerl)
12. Božji služabnik – 1993 (dr. Marjan Turnšek – Viljem Pangerl – Miha Herman)
13. Slomšek prosi matere in očete za pomoč – 1994 (dr. Marjan Turnšek)
14. Slomškova največja ljubezen – sv. katoliška cerkev – 1995 (Viljem Pangerl)
15. Slomšek – škof (ob 150-letnici posvečenja) – 1996 (Viljem Pangerl)
16. Nebesa morajo biti naša – 1997 (Viljem Pangerl)
17. Vsi Slomškovi spomeniki – 1998 (Viljem Pangerl)
18. S Slomškom na pot svetosti – 1999 (Miha Herman, Jože Goličnik)
19. Evharistija – kruh novega življenja – 2000 (dr. Marjan Turnšek)
20. Odrini na globoko – 2001 (Jože Goličnik)
21. Čas nam prinaša nove naloge – 2002 (Jože Planinšek CM)
22. Evropska razsežnost Slomškovega dela – 2003 (dr. Franc Kramberger, Jože Goličnik)
23. Slomšek – luč za tretje tisočletje - 2004 (dr. Stanislav Lipovšek, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman)
24. Kdor hoče koga vneti, mora sam goreti – 2005 (Ernest Berložnik, Alojz Vicman, Miha Herman)
25. Vse za večjo čast božjo in zveličanje duš - 2006 (dr. Franc Kramberger, dr. Jožef Smej, Jože Goličnik)
26. Kristus luč mojega življenja – 2007 (mag. Alojzij Kačičnik, Vlado Bizjak, Jože Goličnik)
27. Materin nauk – otroku jutranja zarja – 2008 (Miha Herman, dr. Peter Štumpf, Jože Kužnik)
28. Slomšek – pastir prihodnosti – 2009 (dr. Franc Kramberger, dr. Stanko Lipovšek, Jože Kužnik)
29. Kdor ubogim daruje, Bogu posojuje – 2010 (dr. Franc Kramberger, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman, Jože Goličnik)
30. Za zveličavno narodovo omiko – 2011 (dr. Franc Kramberger, dr. Stanislav Lipovšek, dr. Ivan J. Štuhec, Jože Faganel in Jože Planinšek)
31. Svetost prenavlja svet – 2012 (dr. Marjan Turnšek, Jože Goličnik, Miha Herman, mag. Alojz Kačičnik)
32. Vero ohranite in po njej živite – 2013 (Alojz Vicman, dr. Franc Kramberger, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman)
33. Hiša veselja – 2014 (dr. Marjan Turnšek, mag. Alojz Kačičnik, dr. Franc Kramberger, Miha Herman)
34. Zvestoba je mati sreče – 2015 (s. Veronika Verbič ŠS, dr. Franc Kramberger, Jože Planinšek CM, mag. Ciril Slapšak SDB)